

2 iunie – 8 iunie

Statele Unite și Babilonul

Textul de memorat: „În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.” (Daniel 12:1)

Săptămâna trecută am discutat despre coaliția formată din Satana (balaurul) și cele două puteri pământești care, împreună, aduc persecuția asupra poporului lui Dumnezeu.

Una dintre aceste puteri, fiara ridicată din mare (Apocalipsa 13:1-10), este descrisă ca fiind parte leopard, parte urs și parte leu (Apocalipsa 13:2) - imagini preluate direct din Daniel 7:4-6. În studiul 6, am văzut că, în Daniel 7, ultima putere pământească, Roma, urmează după Babilon (leul), Medo-Persia (ursul) și Grecia (leopardul). Ea începe cu etapa Romei păgâne și continuă cu Roma papală, cornul mic din cartea lui Daniel 7:7,8,19-21,23-25, ieșit direct din fiara a patra. Am mai văzut că multe dintre trăsăturile Romei papale, prezentate în aceste versete din cartea lui Daniel, reapar la fiara ridicată din mare, descrisă în Apocalipsa 13:1-10.

Însă Roma nu acționează de una singură. Mai apare o putere. Săptămâna aceasta vom studia Apocalipsa 13 și puterile înfățișate acolo, ca să înțelegem ce evenimente sunt prezentate aici și cum ne putem pregăti pentru ele.

Duminică, 3 iunie – Vindecarea răniilor de moarte

1. Recapitulează argumentele din Apocalipsa 13:1-10 care arată că aici este vorba despre papalitate, în rolul ei proeminent din trecut și din viitor. Ce înseamnă aceasta din perspectiva evenimentelor sfârșitului?

Deși Dumnezeu are oameni credincioși în toate bisericile, inclusiv în cea catolică, Scriptura arată că papalitatea a avut un rol important în trecut și va avea un rol important în cadrul evenimentelor sfârșitului.

2. Despre ce se vorbește în Apocalipsa 13:3 și ce ne spune aceasta despre rolul proeminent al Romei?

Biserica Romană a fost secole la rând polul religios al lumii apusene, dar și centrul ei politic. Un exemplu grăitor despre puterea ei este modul în care a fost tratat Henric al IV-lea, împărat al Sfântului Imperiu Roman, în urma unui conflict cu papa Grigore al VII-lea. Împăratul a venit la castelul papei pentru a face pace și a fost lăsat să aștepte trei zile în curte, în gerul iernii, înainte de a fi primit. Bucuros de acest triumf, papa s-a lăudat că era de datoria lui să coboare în țărână mândria împăraților.

În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, sub influența Reformei, a Iluminismului și a Revoluției Franceze, hegemonia politică și religioasă a Romei a fost înlăturată. Papa Pius al VI-lea a fost luat prizonier de armata franceză în 1798 și a murit în exil, în anul 1799.

Apocalipsa 13 vorbește însă despre o redobândire a puterii - vindecarea „răniilor de moarte”. Acum Roma nu dispune de puterea politică de care s-a bucurat pe timpul lui Grigore al VII-lea, dar, grație popularității ultimilor papi, este o forță politică și religioasă (discursul din 2015 al papei Francisc înaintea Congresului American a fost o premieră istorică). Conform profeției, influența ei va crește.

Cum putem rămâne credincioși adevărului pe care am fost chemați să-l propovăduim fără să-i acuzăm și să-i jignim pe oameni?

Luni, 4 iunie – Statele Unite în profeție

Este posibil ca Roma să aibă astăzi sau în viitor influența arătată în Apocalipsa 13? A trecut de mult vremea când ea comanda armatele!

3. Ce indicii din Apocalipsa 13:11,12 ne ajută să identificăm puterea descrisă aici?

Despre fiara care o precedă pe aceasta, interpretată de protestanți ca fiind Roma, se afirmă că i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni (vers. 5). Acestea echivalează cu „o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme” (Daniel 7:25), cu trei ani și jumătate (Apocalipsa 12:14), o mie două sute șaiszeci de zile profetice (Apocalipsa 12:6) și reprezintă perioada în care puterea papală i-a oprimat pe cei care i s-au opus. Perioada aceasta profetică a început cu supremația papalității în anul 538 d.Hr. și s-a încheiat în 1798, când papa a fost luat prizonier - atunci a primit puterea papală rana de moarte.

Către finalul celor patruzeci și două de luni (1798), apare o altă putere (Apocalipsa 13:1,11), care se ridică *din pământ*, spre deosebire de alte puteri anterioare, care s-au ridicat din apă (Daniel 7:2,3), simbol al maselor de oameni. „Apele pe care le-ai văzut... sunt noroade, gloate, neamuri și limbi” (Apocalipsa 17:15). Aceste indicii arată către Statele Unite, care au apărut într-o zonă a lumii relativ nelocuită și care nu au fost nevoite să înlăture de la putere un alt mare imperiu pentru a-i lua locul.

„Ce națiune din Lumea Nouă se ridică la putere în anul 1798, având perspectiva forței și măreției și atrăgând atenția întregii lumi? Interpretarea simbolului nu lasă loc vreunui dubiu. O singură națiune, și numai una, corespunde descrierii din această profecie, care face referire indiscutabil la Statele Unite ale Americii.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 363)

Textul spune că puterea aceasta avea două coarne ca de miel și vorbea „ca un balaur”, referire la o perioadă de persecuție similară cu cea din timpul domniei puterii anterioare. Așadar, versetele 11-17 ne arată cum e posibil ca Roma să exercite marea influență anunțată de profecie: prin intermediul Statelor Unite.

Marti, 5 iunie – O problemă de închinare

De-a lungul istoriei sacre, Domnul i-a muștră în mod repetat pe cei care au căzut în idolatrie și în diferite forme de închinare falsă (Matei 4:8-10). În criza finală, descrisă în Apocalipsa 13, problema închinării va reapărea. Poporul lui Dumnezeu va fi din nou în situația de a alege cui să se închine și să-i slujească (Iosua 24:15).

La studiul 2 s-a amintit experiența celor trei tineri evrei cărora li s-a ordonat să se închine statuii de aur (Daniel 3:5). Și am văzut apoi că Apocalipsa 13 preia limbajul din Daniel 3 când descrie persecutarea poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului. Putem considera că evenimentele din Daniel 3 prefigurează evenimentele finale așa cum sunt prezentate în contextul imediat al ridicării puterilor din Apocalipsa 13. Toți au primit atunci porunca de a se închina chipului de aur, sub amenințarea pedepsei cu moartea în cuptorul cu foc. La fel, „toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei” vor fi amenințați cu moartea.

4. Ce ne spune Apocalipsa despre problema închinării? Apocalipsa 14:9-11; 16:2; 19:20; 20:4

Babilonul a fost dintotdeauna simbolul falsei închinări. Turnul Babel arăta că intenția constructorilor era, asemenea intenției lui Lucifer, să se suie „pe vârful norilor” (Isaia 14:14) și să se salveze în eventualitatea unui nou potop global. Ei nu au crezut promisiunea lui Dumnezeu că nu va mai veni alt potop pe pământ (Geneza 9:8-11).

Imperiul Neo-Babilonian a elogiat lucrarea mâinilor omenești. Nebucadnețar se lăuda cu „Babilonul cel mare, pe care mi l-am zidit” (Daniel 4:30). Mai târziu, împăratul Belșatar a folosit la un ospăț vasele de aur din Templul lui Solomon și invitații „au băut vin și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră” (Daniel 5:3,4). Vasele sfinte din templu erau pline cu vin amețitor. Vinul mortal al Babilonului ne poate fi servit sub înfățișarea adevărului, „în vasele de la templu”, și ne poate amăgi. Închinarea falsă și ideile false sunt valuta forte în împărăția lui Satana.

Cum putem fi siguri că nu participăm acum la o formă de închinare falsă?

Miercuri, 6 iunie – „Babilonul cel mare”

5. Ce ne spun textele următoare despre Babilon? Ieremia 51:6,7,53,57; Zaharia 2:7; Apocalipsa 17:5,6; 18:2,3

Babilonul are o istorie îndelungată de capitală a închinării false și e simbolul potrivit pentru puterea de la sfârșit care-i amăgește pe locuitorii pământului.

6. Care sunt asemănările și deosebirile dintre balaur, fiara ridicată din mare și fiara de culoare stacojie? Apocalipsa 12:3; 13:1-3; 17:3

Fiarele descrise în aceste versete au șapte capete și zece coarne

- totalul capetelor și coarnelor fiarelor din Daniel 7. Fiecare imperiu s-a ridicat pe ruinele imperiilor anterioare. Fiara de culoare stacojie reunește elemente ale balaurului, ale fiarei ridicate din mare (simbolul Romei păgâne și, ulterior, papale) și ale fiarei ridicate din pământ, grupând „toate cele trei puteri - toți dușmanii lui Dumnezeu

- într-o adevărată coaliție” (Jacques B. Doukhan, *Secrets of Revelation, The Apocalypse Through Hebrew Eyes*, 2002, p. 162). Un element în plus în Apocalipsa 17 este femeia care stă pe fiara stacojie, simbolul relației dintre puterea religioasă și cea politică. Femeia aceasta este exact opusul femeii curate din Apocalipsa 12:

Femeia curată	Femeia desfrânată
În cer	Pe ape
Învăluită în soare	Îmbrăcată cu purpură și stacojiu
Cununa de douăsprezece stele	Împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare
Atacată de balaur	Susținută de balaur
Mama rămășiței	Mama desfrânatelor

În postura de „mamă a desfrânatelor”, Babilonul are multe fiice apostate. Dar Dumnezeu nu își asumă ereziile susținute și atrocitățile comise de creștinismul apostat. Poporul Lui adevărat, deși atacat mereu de Satana, supraviețuiește.

Apocalipsa 14:8 anunță deja căderea Babilonului, adică apostazia lui, care conduce, în cele din urmă, la amăgirea finală - la primirea semnului fiarei (vers. 9-11). Avertizarea va fi repetată atunci cu mai mare forță și va culmina cu un ultim apel ca aceia din poporul lui Dumnezeu aflați încă în Babilon să iasă din el și să se alăture bisericii rămășiței (Apocalipsa 18:1-4).

Joi, 7 iunie – Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu!

De-a lungul timpului, cercetătorii profețiilor biblice au urmărit cu mare interes evenimentele mondiale, mai ales pe cele care aveau vreo legătură cu timpul sfârșitului. Gândește-te, de exemplu, la rolul Statelor Unite. Unii adventiști au susținut încă din 1851 că America este a doua fiară (Apocalipsa 13:11-15), fapt remarcabil dacă ne gândim la situația Statelor Unite la acea dată. La mijlocul secolului al XVIII-lea, marile puteri ale lumii erau tot cele din Lumea Veche: Prusia, Franța, Austro-Ungaria și Anglia. America deținea o armată de circa douăzeci de mii de soldați, mai puțin de a zecea parte din numărul combatanților din Bătălia de la Waterloo (1815). În 1814, britanicii au invadat și au incendiat orașul Washington. În 1867, triburile de amerindieni, conduși de Sitting Bull, au anihilat Regimentul 7 de cavalerie al generalului Custer. Când au fost identificate ca fiind fiara ce avea să impună în lume semnul primei fiarei, Statele Unite se mai luptau cu băștinașii de pe propriul teritoriu și nu au ieșit învingătoare de fiecare dată!

Avem certitudinea că evenimentele mondiale se vor derula așa cum spune profeția. Însă, înainte să vină sfârșitul, trebuie să mai aibă loc o serie de evenimente. Este important ca, atunci când discutăm despre semnul fiarei, să subliniem că doar atunci când va fi impus oficial se va ști cine l-a primit și cine nu.

7. Ce eveniment este descris în Apocalipsa 18:1-4? Ce ne spune acest pasaj despre misiunea noastră în lume?

Starea lumii din punct de vedere politic, moral și spiritual este descrisă aici în imagini sumbre. Lumea se află sub influența nefastă a învățăturii religioase false. Găsim totuși în pasajul acesta o mare speranță - biserica simbolizată de îngerul care luminează „tot pământul” cu slava lui! Oamenii credincioși lui Dumnezeu care nu au aflat încă adevărurile salvatoare sunt chemați să iasă din sistemele false de închinare simbolizate prin Babilon. Aceasta înseamnă că poporul lui Dumnezeu care a ieșit deja din „Babilon” are de făcut până la sfârșit o lucrare pentru cei aflați încă în el.

Ce înseamnă faptul că Domnul îi numește „poporul Meu” pe unii oameni aflați încă în Babilon? De ce este important să ținem cont de acest lucru în relațiile noastre cu oamenii?

Vineri, 8 iunie – Un gând de încheiere

Atacul lui Satana împotriva Legii lui Dumnezeu este practic un atac împotriva lui Dumnezeu însuși, împotriva autorității și conducerii Sale. În ultimele zile, în timpul evenimentelor culminante ale crizei finale, Satana îi va ataca pe cei care păzesc „poruncile lui Dumnezeu” (Apocalipsa 12:17; 14:12), pentru că ei vor fi singurii locuitori ai pământului care vor refuza să-i aducă omagiu prin reprezentării lui de pe pământ. Lupta pe care a început-o împotriva lui Dumnezeu în cer cu mult timp în urmă se va continua aici, pe pământ, dar el va fi înfrânt încă o dată. „Încă de la începutul mării lupte din cer, scopul lui Satana a fost acela de a desființa Legea lui Dumnezeu. Tocmai pentru a-și atinge acest obiectiv s-a revoltat împotriva Creatorului și, deși a fost expulzat din cer, a continuat același război pe pământ. Scopul urmărit în mod constant a fost acela de a-i induce în eroare pe oameni și a-i determina să calce Legea lui Dumnezeu. Fie că acest lucru se realizează prin respingerea Legii în întregime, fie prin eliminarea unuia dintre principiile ei, rezultatul va fi același în final. Omul care calcă «o singură poruncă» manifestă dispreț față de toată Legea, iar influența și exemplul lui sunt în direcția neascultării. El «se face vinovat de toate» (Iacov 2:10).” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 479)

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Romani 3-9

1. Unde scrie că Avraam avea aproape o sută de ani, când a crezut făgăduința lui Dumnezeu?
2. Ce trebuia să aducă porunca și ce a adus ea, în schimb?
3. Care este indiciul că cineva nu este al lui Hristos?
4. Cum va împlini Domnul cuvântul Lui pe pământ?

Istoria mântuirii, capitolul 15

5. Ce au făcut egiptenii când au văzut pregătirile israeliților pentru ultima plagă?